

Větrník 500 metrů od domu. Hučí, bliká, nedá se tam bydlet. Expert po lžích o „ruské propagandě“

parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Vetrnik-500-metru-od-domu-Huci-blika-neda-se-tam-bydlet-Expert-po-lzich-o-ruske-propagande-787245

Karel Výborný

February 18, 2026

Nesmysly a ruská propaganda, vytáhli příznivci stavby větrných elektráren poblíž českých obcí proti námitkám svých odpůrců. Energetik Hynek Beran tudíž objasňuje, jakým nebezpečím pro český venkov „větrníky“ reálně jsou.

Foto: pixabay
Popisek: Větrníky

Setkal jste se s případy větrných elektráren v obcích, jak říká v Hospodářských novinách Martin Abel, nebo je to výmysl?

Kolegy oslovily skupiny občanů již v sedmi krajích, asi ve třech z nich mne pozvali i na besedu. Na náměstí to skutečně nestaví, ale pět set metrů od domu mají plány na mnoha místech na kraji obce. Pro dvě vrtule je jednodušší stavební řízení než pro tři, takže vyhledávají sousední obce a chtějí postavit po dvou v každé z nich, čímž obcházejí současný předpis.

Kdo z vás stal pod Eiffelovou věží, je to jako by vám ji někdo postavil 500 metrů od domu, ale ta věc hučí, vibruje a bliká. Slyšel jsem i lidi, kteří pod tím musí bydlet, jak se jim tam daří. Představte si, že máte hypotéku, a postaví vám 500 metrů od domu něco takového, takže dům je neprodejný a podle některých zahraničních závěrů má dopady i na zdraví, včetně spánku a duševního zdraví. Dům se pak stává prakticky neobyvatelný. Autor článku si ale stěžuje, že kdyby se dávala ta monstra dále od obydlí, plocha akceleračních zón by se zmenšila a byl by ohrožený plán postaveného instalovaného výkonu, který si oni předsevzali.

Kolik je tedy správná vzdálenost?

Těžko říci. Vibrace se šíří obvykle na jednotky kilometrů, přispívají k tomu i příkopy, koryta potoků a další krajinné útvary, které vedou zvuk. Takto postižený dům je znehodnocený a prakticky neobyvatelný. Viditelnost těch vrtulí je ale v desítkách kilometrů, na rovném horizontu 50 i více. Pokud máte jiný výhled, je to podobné, jako kdyby vám před domem postavili parkoviště nebo market. Taková lokalita je méně atraktivní a ztrácí na ceně, dejme tomu tak deset až třicet procent, tedy v průměru tak kolem jednoho milionu na jeden dům v závislosti na tom, co ten dům stál.

Rozdíl mezi půl kilometrem a kilometrem od domu tedy není zásadní změnou. Podstatné ale je, že nám autor prozradil plány, z kterých plyne, že by se to jeho investorům do republiky nevešlo, kdyby se to stavělo v kilometrovém vzdálenosti namísto 500 metrů. Podle toho si můžeme udělat obrázek, kolik vrtulí nám naplánovali.

Čtenáře zajímá, jak je to s těmi osobami napojenými na Rusko. Oslovili vás na přednáškách nějací agenti?

V těch postižených oblastech jde z velké části o mladé rodiny s dětmi, kteří chtějí bydlet v přírodě v menších obcích. Na rozdíl od nás už studovali povinně angličtinu nebo jiný světový jazyk a neumějí ani azbuku. Takže ne, nikdo takový tam nebyl, a ti, co se angažují, většinou rusky ani pořádně neumí.

A slovenští?

Pokud jde o Slovensko, tam se jim s ideologií daří hůře. Ztratili technické důvody. Slovensko má dnes prakticky bezemisní mix a mají přebytek elektřiny především z jádra a vody, která se počítá k obnovitelným zdrojům energie. Mají celou řeku Dunaj, na ní přehradu ještě z minulého režimu, a jiný reliéf krajiny, tedy horské řeky skoro jako v Rakousku. Doly už mají zavřené. Zelení fanatici tam nemohou uspět se záchranou planety, protože ta už je slovenským energetickým mixem zachráněna dostatečně. Nezbyvá než se pokoušet korumpovat politiky na místní i centrální úrovni a dělat reklamu s válečnou ideologií, když už ta technická ztratila argumenty. V tomto případě „Kdo nestaví na slovenských horách větrné elektrárny, není Jánošík, ale ruský agent.“ Většina těch aktivistů energetice nerozumí a po dostavbě Mochovců potřebovali jinou ideologii.

Záhorie, kde toto chtějí stavět, či spíše vnucovat, je vlastně pomezím Slovenska a Moravy, takže tam mají obyvatelé na obou stranách společné téma a mnohdy i rodinné vazby. A tak si předávají zkušenosti až na Moravu, není to tak daleko.

Občas zmiňujete, že zelené hnutí je tu už déle?

Když jsem byl v první Pačesové komisi, vyváděli zelení fanatici podobné nesmysly, o které se snaží dnes, a snažili se zabránit výstavbě jádra. Většina z nich byla tenkrát placena přes Berlín nebo přes Brusel. To bylo ještě za časů kancléřky soudružky Merkelové, která studovala v Německé demokratické republice na univerzitě Karla Marxe a jezdila na opakované stáže do Leningradu a do Moskvy. V tomto případě šlo o skupiny, které byly kdysi podporovány ruskou plynovou propagandou. Mnozí jejich členové zůstali.

Dnes mají novou práci od nadnárodního kapitálu. Už nejde o dovoz ruského plynu, ale o stavbu strojů na těžbu poplatků a vývoz kapitálu. V relativně malém státě je jim ve skutečnosti ukradená krajina, zvířata, ptáci a nějaká ekologie. Pokud to přepočítáme na výkon 2,5 GW, o kterém oni hovoří, jde o celkovou částku 400 miliard Kč, tedy ekvivalent dvou jaderných bloků.

Je větrná elektřina levná nebo drahá?

V aukcích chtějí 3 koruny dvacet za kilowatthodinu, z jádra je za 20 nebo 25 haléřů včetně všech nákladů na provoz i personál elektráren a z nového jádra asi za 60 haléřů i s investicemi. Tedy stávající reaktory desetkrát levnější, nové pětkrát.

Možná si tihle kolegové pletou pojmy investic s tím, za co se to na trhu prodává a co se za to vybírá. Je to ve skutečnosti dotovaný dumping. Spotřebitel zaplatí drahé poplatky, které dostane majitel obnovitelného zdroje, jehož výroby se pak lacino prodávají. Německá obnovitelná elektřina je často za dumpingové a stále častěji i za záporné ceny, protože když fouká a svítí slunce, vyrábějí jí tolik, že to ani nestačí spotřebovat. Je to něco podobného jako v pohádce „Hrnečku vař“. Německá hospodyně odmítá říci „hrnečku dost“, protože má za tu výrobu štědré dotace, a to i v případě, kdy soustavy hrozí blackoutem z nadvýroby nepotřebné energie.

■ Rozhovor

Větrné elektrárny v obcích nebudou. Kdo tvrdí opak, nerozumí tomu nebo lže

Viktor Votruba
viktor.votruba@hn.cz

Po třech letech příprav by mělo Česko letos zavést takzvané akcelerační zóny, oblasti, kde bude možné stavět obnovitelné zdroje energie rychleji a s jednoduššími povolenávacími procesy. Ty by měly zabrat maximálně rok. Zóny jsou nastavovány tak, aby větrné či solární elektrárny v nich neměly negativní dopad na přírodu ani obyvatele.

Proti akceleračním zónám a výstavbě větrníků se ale v posledních dnech vyslovil premiér Andrej Babiš (ANO) a ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček (ANO), přestože je dříve podpořili. Výstavbě větrníků chce bránit také vládní zmocněnec pro klimatickou politiku a Green Deal Filip Turek (Motoristé) a aktivně je napadá dezinformační scéna a vydávnost podporou ze Slovenska.

Podle Havlíčka dokonce hrozí výstavba větrných elektráren uprostřed obcí. Martin Abel, odborník, který se přípravě akceleračních zón dlouhodobě věnuje, upozorňuje, že jde ze strany politiků buď o nedorozumění, nebo o lži. „Návrh akceleračních zón ještě ani neexistuje. Při jejich vymezování postupujeme metr po metru. Je to mravenčí práce. Výstavba větrníků v zástavbě rozhodně nehrozí,“ upozorňuje v rozhovoru s HN Abel, který je analytikem Asociace pro mezinárodní otázky zaměřeným na změnu klimatu.

Co říkáte na vyjádření vicepremiéra Karla Havlíčka, že kvůli akceleračním zónám hrozí výstavba větrných elektráren uprostřed obcí?

Vyjádření tohoto typu vnímám především jako politické signály a výkřiky. Kdokoliv tématu akceleračních zón rozumí, tak ví, že rozhodně nelze čekat výstavbu větrných elektráren v blízkosti zástavby nebo přímo v ní. Výběru lokalit pro akcelerační zóny předcházela velmi dlouhá odborná diskuse za účasti samospráv, orgánů státní správy i neziskových organizací. Snažili jsme se hledat lokality, kde budou obnovitelné zdroje energie co nejméně konfliktní a které jsou pro jejich rozvoj optimální.

Karel Havlíček neuvěděl, z čeho vychází, ale předpokládám, že k tomu vyjádření měl nějaký důvod. Je možné, že by někde návrh akceleračních zón, byt omylem, vycházel ze centrum obce?

V lepším případě je to z jeho strany nedorozumění, v horším lež. V některých podkladech jsou jako zelené oblasti označena i sídla, ale ne proto, že by to byly akcelerační zóny. Jde jen o specifikaci nejméně konfliktních oblastí. Od počátku se počítá s ochranným pásmem minimálně 500 metrů od hranice sídla. Je absolutně nepředstavitelné, že by byla akcelerační zóna nebo samotný záměr blíž než 500 metrů od nejbližšího domu v obci. Navíc budou dále platit hlukové a další technické limity.

Proč se podle vás vicepremiér Havlíček takhle vyjádřil?

Podle mě je to politický signál vůle činit, že vláda nedopustí neřádnou výstavbu, což je v po-

oblasti. Samotné vymezení už dělají projektanti na odborných institucích, jako je Ústav územního rozvoje nebo krajské úřady. Nepřišel žádný pokyn odchýlit se od zákona (oni schválený zákon o urychleném využívání obnovitelných zdrojů energie, tzv. lex ZOZE - pozn. red.), vládního zadání nebo od toho, co jsme slibili v Národním plánu obnovy. Práce pokračují a jsem si jist, že dáme dohromady návrh, který bude maximálně zohledňovat veřejné zájmy. Pokud tam budou nedostatky, jsme otevření je řešit, ale od politiků nepřišel pokyn cokoliv změnit. Politické vedení se zatím s odpovědnými úředníky o věcech nebaví a komunikuje hlavně s médií, což je škoda.

Pokud jde o změny, tak Filip Turek mluvil například o zvýšení vzdálenosti větrníků

MARTIN ABEL (32)

■ Analytik Asociace pro mezinárodní otázky zaměřený na změnu klimatu.

■ Vystudoval právo a právní filozofii na Univerzitě Karlově a v Oxfordu.

■ Od roku 2023 je součástí expertních týmů pracujících na zavedení akceleračních zón pro obnovitelné zdroje energie. Externě tuto agendu řeší pro ministerstvo životního prostředí či nyní pro Ústav územního rozvoje, který spadá pod ministerstvo pro místní rozvoj.

Foto: archiv M. Abela

řádku, ale je potřeba vést diskusi věcně, a ne na základě vymyšlených informací.

Politická rovina je jedna věc, odborné přípravy druhá, a co je mi známo, tak odborné skupiny na ministerstvech s přípravou zón stále pokračují. Nikdo nedostal úkol cokoliv zastavit. Odpovídá to vám známé realitě?

Ano, odpovídá. Hlavním úkolem pracovních skupin bylo dohodnout se na kritériích výběru

od zástavby na minimálně jeden kilometr, tedy dvojnásobek oproti současnému stavu. Jak zásadní změna by to byla?

V aktuálním celostátním návrhu vybíráme opravdu jen ta nejhodnější území. Podle Ústavu fyziky atmosféry Akademie věd ČR je potenciál pro výstavbu větrných elektráren v Česku až na 30 procentech území, my ale vymezujeme akcelerační zóny jen na 0,3 až 0,6 procenta území. Tato velmi malá část území je strategicky důležitá pro energetickou bezpečnost a cenu elektřiny. Díky větrným elektrárnám bude elektřina levnější.

Co by se tedy stalo, kdybyste limitovali zóny na 1000 metrů od obcí?

Plocha akceleračních zón by se výrazně zmenšila. Navíc to, že je pásmo méně než 1000 metrů, neznamená, že se elektrárny budou koncentrovat u obcí. Investoři přirozeně chtějí být co nejdále od obcí, aby to místním nevadilo. Na druhou stranu, když budou větrníky od obcí ještě dál, mohou zase více zasahovat do krajinného rázu, což také není žádoucí. Vymezování zón je neustálé vyvažování zájmů ochrany přírody a ochrany lidského zdraví.

Jaké nástroje budou mít obce, pokud v jejich katastru vznikne akcelerační zóna? Budou moci stavět větrných elektráren zabránit, pokud je nebudou na svém území chtít?

Nástroje se budou koncentrovat do fáze stavebního řízení. Obce budou moci podávat námítky podle stavebního zákona, který se na akcelerační zóně plně aplikuje. Budou součástí povolenávacího procesu, změní se pouze lhůty, které budou kratší.

Obce ale přijdou o jakési právo veta, které teď mají díky svým územním plánům, kde si mohou stanovit, že tam větrníky nechcují, nemyslíte?

Už díky novele energetického zákona lex OZE I mohou obce explicitně vyloučit výstavbu větrných elektráren na konkrétních plochách, ale nemohou to udělat plošně. Je pravda, že v případě zón vymezených vládou nebo krajem nebudou moci obce tyto záměry ve svých územních plánech vyloučit, ale v praxi každý investor potřebuje souhlas obce, například kvůli dopravnímu komponentu přes obecní silnice. Je velmi nepravděpodobné, že by se stavělo navzdory odporu obce.

K zavedení akceleračních zón Česko zavazuje evropská směrnice RED III. Členské státy mají akcelerační zóny ve své územní plánovací dokumentaci vymezit do 21. února letošního roku. Tak to už zřejmě nestihneme, že? Nestihneme. Evropská komise už také zahájila řízení o infringementu (řízení o porušení smlouvy, které může navrhout sankci – pozn. red.) proti řadě zemí včetně Česka za to, že tuto směrnici nezačly. V EU ale panuje dojem, že Česká republika v únlí vyniká kvalitou přípravy i načasováním. Přestože termín nestihneme, můžeme ho stihnout s pár měsíci zpoždění, což se o řadě států říct nedá.

Pokud zóny nezavedeme, přijdeme o devět miliard korun, které máme dostat z Národního plánu obnovy, jak upozornil podcast Bruselský diktát?

Ano, pokud nezavedeme zóny s minimálním potenciálem instalovaného výkonu 2,5 GW, hrozí, že o tyto peníze přijdeme.

Máme v rámci připravovaných akceleračních zón na tobo 2,5 GW nějakou rezervu pro případ, že bychom se například rozhodli pro to, umisťovat větrníky dál od zástavby?

Určitě ne. Postupně ty oblasti připravujeme a zvětšujeme potenciál, ale aktuálně ještě tobo 2,5 GW ani nedosahujeme. Těto hranici se blížíme, ale s ohledem na přísná kritéria už není kde ubírat.

V Hospodářských novinách jsme popsali dezinformační scénu kolem větrníků, kde je silná slovenská stopa. Jak tyto dezinformace vnímáte a proč k nim podle vás dochází?

Všímám si, že větrná energetika je hlavním cílem dezinformací. Stojí za tím ruské nebo na Rusko napojené firmy, kterým nesvědčí energetická nezávislost EU na ruských fosilních palivech. Vědí, že je to polarizační téma, kterým mohou dále tržstit jednotu naší společnosti. Je to problematické z hlediska bezpečnosti země a brání to nalezení shody na umisťování těchto zdrojů nejlevnější elektřiny.

Lidé na dezinformace možná snadno naskakují i proto, že jim chybí informace. Není chyba i minulá vláda, že stát zanedbal informovanost občanů?

Projekt akceleračních zón je dobrou výtiskou minulé vlády, ale došlo k chybám, z nichž jednou byla špatná nebo chybně komunikace s veřejností. Absence zapojení veřejnosti poskytl prostor pro mýty a obavy z překročné výstavby. To teď vede k hysterii malá, ale hlasitá částí společnosti.

Někteří čtenáři nerozumí pojmu „záporná cena elektřiny“. Můžete to objasnit?

Když je něčeho málo, je to obvykle drahé. Když je dostatek, je to za normální cenu. No a když je přebytek, nastává čas výprodeje a je to levné, abychom se vyšší produkce zbavili. Když už to pak nikdo nechce, rozdáváme to zadarmo, a když naše produkce překáží, musíme někomu zaplatit, aby nás toho zbavil. Tak vzniká záporná cena. U jablek jsou to popeláři, u elektřiny mařiče energie. Normální člověk by elektřinu nevyráběl, kdyby musel zaplatit za to, že ji dodává do sítě, ale pokud je placený, v tomto případě dotovaný za výrobu zboží, které nikdo nechce, vydělává tak dál.

Pak by to bylo tak, že větrná elektřina bude na trhu levná anebo ji také budou ti investoři vyrábět za záporné ceny, ale my budeme tu „levnost“ těchto ideologů platit z našich daní. Se závazkem státu je to skutečně stroj na těžbu peněz. Aukce připravil ještě ministr Lukáš Vlček a teď zelení ideologové mediálně nutí i Karla Havlíčka, aby to podepsal. Ve skutečnosti je to tunel na peníze promyšleně připravený za minulé koalice, který se takto snaží vymoci i na vládě nové.

Je pravda, že výstavbou větrných elektráren a zavíráním uhelných získáme více energetické nezávislosti na Rusku?

Obnovitelné zdroje nejsou stabilním zdrojem elektřiny. Všichni strůjci zeleného údělu to velmi dobře věděli. Mistrným krokem Putina a Merkelové v Evropě bylo, že si v Německu uzavřeli všechny jaderné elektrárny, které jsou bezemisní, a postavili tři nové plynovody z Ruska. Zelení šílenci do toho nutili i nás a dávali nám Německo za vzor. U nás jaderné zdroje zelený nápor ve zdraví přežily, a to i přes propojenost ekonomiky. Řada z nás v tom má svůj podíl, včetně zesnulé Dany Drábové.

Mnozí „aktivisté“ z té doby mají už dnes brýle a vousy, ale ve skutečnosti jsou to pohrobci tehdejší propagandy Gazpromu, která byla v době výstavby Nord Streamu viděl a cítit v celé Evropě. Tenkrát začala arogance proti jaderným elektrárnám. Měli jsme i takové politiky, kdy aktivistu odvázel od řetězu od vrat Temelína a odvezli jej rovnou do vysoké vládní funkce na Ministerstvo životního prostředí. Někteří z nich zase aktivují své neziskovky, když řadu let nebyli vidět. Mám podezření, že jejich činnost dnes podporují především investoři do obnovitelných parků. Těm se v současnosti v energeticky kolabující západní Evropě začíná méně dařit, tak hledají nová odbytíště. Když chcete spotřebitele a daňové poplatníky v některé zemi pumpnout o 400 miliard korun, což je cena srovnatelná se dvěma novými reaktory, vyplatí se vám i angažovat ideologickou guerillu a zaplatit jí i marketing v médiích. Ve skutečnosti je to tvrdý byznys.

V jedné věci si autor ale spletl dobu. Závislost na ruském fosilním palivu jsme budovali v době, kdy zelení fanatici lezli po komínech a chladících věžích jaderných i jiných elektráren a požadovali jejich zrušení. Jedinou logickou náhradou byl pak dovoz zemního plynu z Ruska. Pokud si toto nechceme nechat od nich vnucovat podruhé, je potřeba zachovat funkčnost naší soustavy. Naše doly nejsou v Rusku, ale u nás, a dělníky dovážíme nejvýše z Ukrajiny. Jde o národní strategickou rezervu, kdyby přece jenom ten ruský zkapalněný plyn přestal proudit i z Amsterdamu.

Nekontrolovaná výstavba větrných elektráren podporuje energetickou závislost na Rusku?

Ano, samozřejmě. Technika se od roku 2007 nezměnila. Když nefouká a zavřeme si stávající elektrárny bez jaderné náhrady, museli bychom pod taktovkou zelených šílenců přijít k Putinovi s prosíkem v každém období, když vítr nefouká. Tohle oni pomáhali budovat od roku 2007 a energetici se tomu bránili.

Pokud slouží nyní ti samí zahraničním investorům, technická vazba zůstává. K nestabilním, obnovitelným nebo také latinsky intermitentním anebo občasným zdrojům energie je po uzavření uhelných elektráren zemní plyn potřeba. Tohle je fyzika, ne ideologie.

Opakuji ještě jednou, zcela bez jakékoli politické roviny. Když nahradíme stabilní zdroje nestabilními, potřebujeme plynové zdroje, aby je stabilizovaly. Nekontrolované investice do obnovitelných zdrojů energie navyšují poptávku a spotřebu zemního plynu. V tom množství 2,5 GW velmi výrazně. Fyzikální souvislosti, kterou využil Gazprom v pokusu ovládnout „zelenou“ Evropu, se od té doby nezměnily.

Pokud Evropa dováží stále zemní plyn z Ruska, byť pod jinými nálepkami, slouží takový ideolog Putinovi do té míry, do jaké se ruský zemní plyn podílí na evropském energetickém mixu. Baterie mohou pomoci na hodinu, možná na dvě, ale ne na několik dnů. Technicky máme stále naši soustavu postavenou tak, abychom tomu Putinovi posluhovat nemuseli, dokud nám ji ovšem nějaký zelení hlupáci nezlikvidují, aby se zavděčili své ideologii a zejména investorům, kteří na nás chtějí vydělat.

Je to podle vás plánovaný proces?

Martin Abel ve svém článku říká, že na tomto plánu pracovali tři roky za minulé vlády. Zatímco jedni, především Stajnura a spol, inkasovali na Lipské burze stokrát více než na Bitcoinech, připravovala jiná skupina nový byznys a dělali k tomu plány, které postupně uváděli v život. Napsali nový zákon, který uvedli v platnost tři měsíce před volbami, a v hluboké demisi ještě Karlu Havlíčkovi naplánovali aukce. Teď se ho snaží i takovouto demagogickou propagandou donutit, aby v jejich díle poradoval. Investoři, se kterými to připravovali, pak dostanou konečně svoje peníze, zatímco politická, ekonomická a možná i osobní zodpovědnost, pokud by docházelo k soudům jako ve Francii, pak padne na Babišovu vládu, které to v obcích voliči na podzim spočítají. Pak budou tihle v dalším turnuse po Andrejovi napravovat a spočítané to má i česká krajina a na dvacet let naše peněženky. Budou z toho pak na několik desítek let Andrejovy Frankesteiny, i když to celé zrežírovali investoři za pomoci svých ideových spojenců ještě za minulé koalice.

Myslíte, že jde o plán určité skupiny s cílem ovlivnit rozhodování nové vlády?

Jak je jinak možné, že Abel říká, že už mají stanoveny akcelerační zóny, a dokonce i říká, jak je vybírali, když ve skutečnosti zákonem ještě stanoveny nebyly? Je to ale běžný způsob práce těchto zákulisních skupin, něco domluví, vyhlásí a pak to vnucují jako zákony a celospolečenský konsensus, a když se lidé bouří, tak je namísto obdobného dialogu začnou agresivně urážet.

Ti vzdělanější totiž vědí, že to není ani levné, ani ekologické, a ani z toho není stabilní dodávka elektřiny. Jenom jednájí ve shodě s někým, komu to vydělá. Představte si namísto těch vrtulí třeba ropné těžní věže, oni to k tomu i na mnoha místech přirovnávají, že bude z Vysočiny Kuvajt. Ve skutečnosti je to ale spíše zelený Klondike, oberou nás z jednoho větrného parku o tři miliardy, napáchají u toho škody na krajině a v obcích nechají 1 % svého příjmu. Tahle nějak se chovali conquistadoři v Americe, vyváželi zlato a dávali domorodcům korálky a zrcátka.

A v Ralsku sotva jedni vypadli a krajina si ulevila, už bychom tam měli mít nové zájemce o jiný typ její devastace? Včetně ničení podzemních zdrojů vody betonovými základy. Tyto skupiny se domnívají, že jsou to ONI, kdo budou vyvažovat zájmy mezi obcemi a krajinou a nastavovat pravidla. Ve skutečnosti ale žijeme v demokracii, která má pravidla jiná. Ideologové brutálně infikovali demokratické procedury v oblasti životního prostředí obcí. Nikoho z těch zelených ideologů jsme nevolili, pouze oni se nám pokoušejí poroučet v novinách, když některé z nich Petr Macinka vyhodil z ministerstva.

Jak pobíhá vynucování investic v obcích?

Akcelerační plán slouží pouze investorům a ignoruje Evropskou unii, která doporučila osazovat skládky a nepoužitelné plochy. Martin Abel přiznává, že chtějí optimalizovat mezi obcemi a krajinou, aby se tam investorům vešlo co nejvíce větrných parků. Namlouvají lidem, že je to nařízeno z Bruselu.

Druhý problém je, že totalitním způsobem připomínajícím kolektivizaci venkova v padesátých letech vyloučili účast veřejnosti a nechali to na několika úřadech, které chtěli ovlivnit nebo obsadit. Podobně jsou úřady ovlivnitelné nejen politikou, ale i tlakem investorů včetně rizika korupce, jde o stovky miliard. A lidé do toho nemají pak co mluvit, rozhodují za ně jako v Mnichově.

Pro investory mají tři roky přípravný plán, kde mají být ty akcelerační zóny, a úřady by to podle nich bez účasti lidí provedly. Skutečným výsledkem poškozená krajina a výběr poplatků do zahraničí. „Investice“ je do našich budoucích poplatků. Globální kapitál je bezohledný a chová se stejně jako třeba při kácení deštných pralesů, což je také jiný druh devastace krajiny.

Chování investorů je často podobné kolektivizaci zemědělství, krávu můžete dát do kolchozu buďto dobrovolně, anebo vám ji stejně seberou a budete na tom ještě hůř. Rozdíl je jeden: v tom kolchozu to aspoň sdělíte s ostatními sousedy, kdežto tady si vše odveze výběrčí do zahraničí, vám zůstanou jen vibrace a hluk v obci a možná za to i jejím představitelům dorazí malé spropitné.

Jak bude vypadat krajina?

Martin Abel konstatuje, že se mu do české krajiny těch dva a půl gigawattu nemůže ani vejít, a tak si to nemohou dovolit stavět dále než pět set metrů od našich domů. V přepočtu je to pět set těchto Frankensteinových vrtulí vysokých jako Eiffelova věž, které nám mají investoři postavit všude tam, kde fouká, a aby se jim tam vešly, budeme je mít až za domem. Pokud bychom tím osázeli rovnoměrně republiku, bude jeden stožár v každém čtverci deset krát deset

kilometrů, ale viditelnost stožáru na horizontu je desetkrát větší, tedy v každém směru bychom viděli šest vrtulí. Ve skutečnosti jich ale budou lesy na horách, kde budou vidět ještě z větší dálky.

Za komunistů jsme tu měli největší ekologickou katastrofu v Evropě a zničili si Jizerské a Krušné hory, které jsme pak tři desítky let rekultivovali. Zbourali jsme historické město Most a postavili místo něj paneláky.

Ideologové investičního kapitálu nám dnes plánují podobnou akci zopakovat. Krom rekultivovaných hor osázíme i Jeseníky a celou Vysočinu. Historická města ponecháme a bourat nic nebudeme, pouze z většiny z nich bude výhled na 250 metrů vysoká Frankensteinova monstra. Je až fascinující, s jakou brutalitou se nám toto pokoušejí vytyčit pro své investory a hlasitě se domáhají jejich práv s důsledky na naši krajinu i peněženky.